

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 347. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960564112/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

72. Fabel.

Hvi den Fugl Phoenix fast aldrig lader sig see.

En Ravn og en Krage discourerede engang med hinanden om adskillige rare Materier, blant andre om den Fugl Phoenix, dens Skabning og Qualiteter, i sær om hvad Aarsag kunde være at samme Fugl saa sielden lader sig see. Da de vare udi denne Materie, nærmede sig til dem en Papegoje, af hvilken, saasom han var fød udi de Lande, hvor Phoenix opholder sig, de meenede herudi at faae Oplysning, og derfor bad, at han vilde sige dem Aarsag, hvi Fuglen saa sielden lader sig see. Papegojen svarede: Dertil kand gives adskillige naturlige Aarsager: Den første er denne, at omspurte Fugl er ikke til. Da de dette hørte, bade de ham holde inde med de andre Aarsager, saasom de havde nok i den første.

Fabelen lærer, at Mennesker ofte disputere om Ting, førend de erkjendige sig om deres Existence.

73. Fabel.

Ræven Varsager.

En Ræv, da han var kommen udi Armod speculerede paa adskillige Konster, hvormed han kunde fortiene sin Føde. Saasom han merkede at nogle Varsagere ved deres Spaadomme alleene kunde føde Kone og Børn blant Mennesker, satte han sig for at øve samme Haandverk blant Dyr. Saasom af utallige Spaadomme som sloge feyl, nogle trufte ind, gik det ham som adskillige andre Varsagere, at han kom i Anseelse og fik god Næring. Dette opvakte Misundelse blant hans Medbrødre, hvorudover en anden Ræv satte sig for at beskiemme ham, og at spille hans Næring. Den samme udgav sig ogsaa for en Varsager, og spaaede med saadanne Omstændigheder, at alle Dyr spillede Øyene derved. Blant andre Spaadomme var denne, at den gamle Varsager udi den 4de Maaned af det løbende Aar skulde omkommes ved Gift. Den første Ræv blev

MORALSKF FABLER

herover heel bestyrtzet og derfor besluttede hverken at æde eller drikke udi samme fatale Maaned. Men, saasom det varede for længe, faldt han af Sult udi en Sygdom og døde. Da denne Historie rygtedes, giortes en Grav-Skrift over ham saaledes: Herunder hviler Michel, som af Frygt for at omkommes af Gift, døde af Sult.

Fabelen lærer, at, naar man vil besnære en Ræv, skal man bruge en anden Ræv dertil: Thi det heder: Cum Vulpibus Vulpinandum. Det er: Med Ræve skal man Ræve fange.

74. Fabel.

Aarsag til Fiendskab mellem Ulve og Hunde.

En Cameel, som havde seet en Ulv og en Hund at angribe hinanden med saadan Hidsighed, at de begge bleve myrdede, spurde en Hest hvad Aarsag kunde være til det bestandige Fiendskab mellem Hunde og Ulve: Han meenede, at ingen Creatur burde leve meere udi Venskab sammen, efterdi de lignede hinanden saa meget udi Skabning, udi Stemme og andre Ting, saa at mange holde for, at de ere af en Slægt og Æt. Hesten svarede dertil: Just denne deres Liighed udi Skabning forsaarsager deres Uforligelighed i Gemytterne. Man siger derfor, at intet Had er større end Brødres Had.

Fabelen viser, at det som burde være største Motiv til Venskab og Foreening, er største Tønder til Fiendskab: Thi det heder: Figulus figulum odit.

75. Fabel.

Odderens Cuur.

En Ulv var engang angreben af en hidsig Feber: Odderen tilbød da sin Tieneste, og forsikkrede om, at han inden faa Dage vilde drive Feberen reent bort. Ulven underkastede sig paa den Forsikkring hans Cuur, men